

Nr 49.

Av herr **Sandler**, angående ändrade bestämmelser om taxering för barns inkomst.

I nu gällande bevillningsförordning stadgas uti dess 8 § 2 mom. bland annat följande:

Har skattskyldig hemmavarande eller av honom helt eller delvis underhållna barn under 21 år, skall, därest barnen icke själva skola taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, den skattskyldige taxeras jämväl för sådana barns inkomst.

Självständig taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt av barn skall, såsom framgår av motiverna till de vid 1919 års riksdag antagna bestämmelserna om familjebeskattning, ske, först då barnets inkomst överstiger det skattefria ortsavdraget.

I den proposition med förslag till kommunalskattelag, som förelades 1920 års riksdag, i vilket förslag ingingo bestämmelser analoga med de redan för statsbeskattningens vidkommande genomförda, hade familjebeskattningsregeln i kapitlet om kommunal inkomstskatt erhållit följande utformning: (39 § 2 mom.).

Har skattskyldig hemmavarande eller av honom helt eller delvis underhållna barn under 21 år, skall, därest barnen icke själva skola taxeras till kommunal inkomstskatt, den skattskyldige uppskattas jämväl för sådana barns inkomst.

Jämväl enligt denna formulering är förutsättningen för självständig taxering av barn, att inkomsten överstiger det skattefria ortsavdraget. Men det här ifrågavarande ortsavdraget utgör endast hälften av det i statsskatteförordningen fastställda.

Den av riksdagen beslutade nya bevillningsförordningen har upptagit ur propositionen såväl dess bestämmelser om skattefria avdrag, med oförändrade belopp, som familjebeskattningsregeln, men med den ändring, att orden »därest barnen icke själva skola taxeras till *kommunal inkomstskatt*»

ersatts med »därest barnen icke själva skola taxeras till *inkomst- och förmögenhetsskatt*».

Angående denna ändring innehåller riksdagens skrivelse i ämnet icke någon motivering.

Genom denna förändring kommer familjebeskattningen att få obilliga, från början icke avsedda verkningar.

Endast ett exempel må anföras. Det skattefria ortsavdraget utgör i år för Stockholm: vid statsskattetaxeringen 1,500 kronor, vid bevillningstaxeringen enligt de nya bestämmelserna (överensstämmande med i propositionen framlagda förslag) 750 kronor.

Såsom förut citerade stadgande nu lyder, kommer barnets inkomst att taxeras hos fadern eller modern ända upp till något över 1,500 kronor. (Först vid 1,520 kronor inkomst blir barnet självt taxerat.) Faderns egen inkomst kan sålunda vid taxeringen påläggas t. ex. 1,500 kronor, och åtnjuter han då vid kommunalbeskattningen ett skattefritt avdrag för barnet av 225 kronor. Av barnets inkomst blir alltså ett belopp av 1,270 kronor beskattningsbart.

Hade det i propositionen föreslagna stadgandet nu varit gällande, skulle självständig taxering skett för barnet, redan vid en inkomst av 770 kronor och i det anförda fallet hade barnet fått åtnjuta eget ortsavdrag med 750 kronor. Det beskattningsbara beloppet hade därmed reducerats till 370 kronor eller 900 kronor lägre.

Alldeles enahanda effekt skulle det ha medfört, om vid bevillningsförordningens omarbetande propositionens tankegång blivit fullföljd genom att ersätta orden »därest barnen icke själva skola taxeras till kommunal inkomstskatt» med »därest barnen icke själva skola taxeras till *inkomst bevillning*.

Anmärkas må för övrigt, att enligt före 1921 gällande bestämmelser ifrågavarande barn haft att åtnjuta ett bevillningsfritt avdrag av 650 kronor och fått skatta till kommunen för 850 kronor eller om högsta särskilda avdrag medgivits, 680 kronor. Den av riksdagen antagna lydelsen av familjebeskattningsregeln innebär alltså en allvarlig skärpning av beskattningen, jämfört ej blott med vad i propositionen föreslagits utan även med de gamla bestämmelserna.

De praktiska hänsyn, som kunna tala för den i fjol antagna formuleringen, böra icke få föranleda så obilliga verkningar av familjebeskattningen som här påvisats. Riksdagen torde näppeligen hava avsett att på detta sätt för stora grupper skattskyldiga göra skattelindringarna verkninglösa. Tillräckliga skäl torde i detta fall få anses föreligga för en omedel-

bar ändring av bevillningsförordningen, att tillämpas redan vid innevarande års taxering.

Jag tillåter mig för den skull hemställa, att riksdagen måtte besluta,

dels sådan ändring av förordningen om bevillning av fast egendom och av inkomst, att skattskyldig icke taxeras för barns inkomst, därest barnets inkomst med minst 20 kronor överstiger det vid inkomstbevillningen gällande ortsavdraget;

dels ock att författning i sådant syfte skall träda i kraft dagen efter författningens utfärdande.

Hos vederbörande utskott anholder jag om utarbetande av den författningstext, som vid bifall till mitt yrkande erfordras.

Stockholm den 21 januari 1921.

Rickard Sandler.
